

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

† Josip Žičkar.

Za večno je zatisnil trudne oči. Njegov duh je bil še čil, njegovo srce polno veselja do dela, a telo njegovo je uničila tihotapska, neozdravljiva bolezen. Dne 2. oktobra smo ga položili na Vidmu k večnemu počitku. Solze žalosti so nam stale v očeh, ko je izginila krsta s preblagim možem v hladni grob...

Blag je bil, plemenit je bil. Niti v svoji stanovski službi niti v svojih javnih službah ni iskal sebe, ampak vedno le korist in čast svojega ljudstva, svojega naroda. „Časti ni iskal, a veselil se je, če jo je dobil njegov rojak.“ Za čast svojega ožjega okraja žrtvoval je še zadnje dni svojega življenja. Omejeni in nesposobni ljudje so zakrivali, da so se rojaki pokojnikovi krivično razglasili kot roparji. Nemški listi so imeli cele članke o „videmskih roparjih“. Da pokaže celi javnosti, kako vnebovpijoča krivica se je zgodila njegovim ljudem, kako se je z neverjetno malomarnostjo spravilo veliko ljudi ob čast in poglalo v velike stroške in škode, da svojim poštenim in vrlim Videmčanom zopet pribori pred svetom častno in neomadeževano ime nazaj, šel je, že smrtno bolan, na Dunaj. In pri teh korakih, ko je hotel izkazati zopet ljubezen svojemu milemu ljudstvu, zadela ga je smrt...

Žičkar je ljubil slovensko ljudstvo kakor malokdo. Veselil se je na njegovem napredku, a žaloval je z narodom, kadarkoli in kjerkoli ga je zadela nesreča. In ni samo žaloval, ampak hitel je tudi povsod hitro na pomoč. Težko bo najti na Spod. Štajerskem kraja, kateri bi v slučaju kake nesreče ne poiskal pokojnega

Žičkarja posredovalcem za nujno pomoč. Vse poti je tako rad storil, pisal je z neutrudnostjo na vse kraje, kamor je bilo treba, samo da je res kaj mogel storiti za svoje volilce. Velik prijatelj kmetijskega stanu, marljiv njegov zagovornik je umrl z Žičkarjem.

Kmetstvo ljudstvo spodnještajersko žaluje tudi odkritosrečno ob njegovem grobu, želi njegovi duši večnega pokoja, a ime Žičkar bo ostalo med slovenskimi kmeti nepozabljeno!

Slovenskim abiturijentom!

Velike počitnice so pri kraju. Nihče ni med tem časom toliko premišljeval o samem sebi in svoji bodočnosti kakor slovenski dijak — abiturijent. Odprta mu je pot v širni svet, — v velika mesta, na razna vseučilišča. Odprta mu je pa tudi pot v različna slovenska akademična društva. Treba se mu je odločiti, h kateri struji se bode priklopil, v katero društvo bode vstopil, da bode tem boljše izpopolnil svoje moči ter se tako dobro vzgojil in usposobil za poznejše uspešno delovanje v korist in blagor slovenskega naroda.

Vsak vé in čuti, da nas potrebe časa silijo k posvetovanju, k združevanju, k organizaciji v društvih. Zato se tudi „Zarja“, društvo slov. kat. akademikov v Gradcu obrača ob začetku novega tečaja z oklicem na vse slovenske abiturijente, da bi se pridružili njeni mladi, a krepki in zdravi organizaciji.

Slov. kat. akad. društvo „Zarja“ zbira v svojem društvu one resne mlade akademike, ki hočejo delati in se ravnati po našem geslu: Na delo krščansko za slovenski narod in njega blagostanje. To je naše geslo in to nas združuje in bodri k skupnemu, resnemu, vztrajnemu delu.

Zadnje leto društva „Zarja“ je bilo doba dela in doba inicijative. „Zarja“ je plodonosno delovala v vzgojevanju članov samih, a svojo pozornost in delovanje je obrnila tudi na slovensko ljudstvo. Zlasti pa je „Zarja“ zastavila vse svoje mlade, a krepke in čile moči, da pred vsem graškemu zapuščenemu slovenskemu delavstvu pripomore do večje, boljše izobrazbe v slovenskem jeziku in dubu.

Svoje delovanje je osredočila „Zarja“ v kršč. socijalnem delavskem društvu „Domovina“ v Gradcu.

Toda zadnje leto ni bilo samo doba dela, ampak tudi doba boja in inicijative. In ta boj je bil sreča in ponos za nas. Okrepil je naše moči, poživil naše lepe ideje ter nas prisilil k skupnemu, napornemu delu in nastopu na vseh poljih. Stali smo trdno, delali smo vztrajno, ne zmeneč se za napade in sovraštva, zavisti in zlobnosti naših mnogobrojnih nasprotnikov. Počasi sicer raste naše število, a radi tega so te male vrste tem čilejšje, tem zavednejše in hrabrejše. Zagotovljena nam je bodočnost in kakor naši nasprotniki samo verujejo v bodočnost slovenskega naroda, tako smo mi uverjeni in trdno prepričani, da je bodočnost in sreča slov. naroda v naši organizaciji.

„Zarja“ je trdna postojanka sredi slovenskega dijaštva in celega slovenstva v nemškem Gradcu. Neustrašeno se bori za pravice slovenskega dijaštva na graškem vseučilišču in neustrašeno zastopa interese celokupnega slovenstva v Gradcu. Priborila in zadobila si je ugled in spoštovanje pri vseh sloven. akad. društvih kakor tudi pri vseh slojih sloven. občinstva v Gradcu.

Pa ne samo v Gradcu uživajo „Zarjani“ odkrite, velike simpatije, ampak „Zarja“ je priljubljena danes pri vseh najboljših slojih

LISTEK.

Številka 79.

(Slika. Iz hrvatskega prevel I. V. Starogorski.)
(Konec.)

Ona pohiti k oknu in o — —! Tu beži gospod Fran, kar more, brez klobuka in rokavic, mahaje s šopkom, katerega drži v roki. A za njim dirja cela truma dečadi, kričeč na vse mogoče načine:

„Živio ženin!“

Osupli se podajo gostje zopet v hišo, a gospod Naranič za njimi. Še jeden skok na pločnik in, kaj bomo tajili, zaročnik pade, kakor je dolg in širok po ulici na trebuh! Prokleta nesreča, neki vražji pes je skočil od strahu pred krikom mu pod noge. In gospod zaročnik je tako svojo krasoto zrušil v blato!

„Tu leži junak!“ začne psovati osramočeni zaročnik in se s težo vzdigne, obkrožen od kričeče dece.

Hitro obriše z žepnim robcem vse madeže z obleke in pohiti k Tereziji!

Vsi so bili v zadregi, ko je stopil v sobo. In glej! S hladnim, prezirljivim pogledom ga pomeri Terezija in reče ponosno svoji materi:

„Reci gospodu Naraniču, da nočem biti nikdar njegova žena!“

Zastonj so bili vsi izgovori in prošnje nesrečnega Frana, zastonj vsa prigovarjanja drugih. Kaj Terezija reče, ne ovrže!

Žalostnega in krvavečega srca odide gospod Fran in še med vratmi pogleda na Terezijo, s pogledom, ki bi moral omehčati kamen, ali ona ostane hladna in neizprosna. Tužno ostavi hišo.

Zunaj pred vratmi je stala še kočija. Ko jo opazi, se spremeni njegova žalost v jezo, katere gospod Franjo ni mogel več premagati. Skoči h kočijažu ter ga začne psovati!

„Vi gluhi osel, vi ste krivi vse moje nesreče! Da mi ne pridete nikdar več pred oči!“ Stari kočijaž je mahal neprestano z glavo. Najprej jo je tresel gospod Naranič, a čudno, pozneje se je pa tresla sama. Naposled je bilo to stari številki preveč, in besno je pognal konje. Gospod Naranič pa je šel v neko bližnjo gostilno in do noči se ni več pokazal.

Slab up, katerega jo gojil v mislih, da se Terezija pomiri, mu zgine popolnoma, ko čita za nekaj tednov v časnikih, da se je poročila njegova izgubljena zaročenka z nekim sprevednikom po imenu Emanuel Haranič.

„Ah, vse je propalo!“ je vzdihnil gospod Naranič, prečitavši to naznanilo in solza srčne bolestiti mu je zdrknila na papir.

Od tega dne je bil gospod Emanuel Ha-

rinič, katerega gospod Naranič ni osebno poznal, po njegovih mislih najsrečnejši človek.

* * *

Leta so pretekla, rana zavrženega zaročnika se je zacelila, a vendar je še z boleznim srcem mislil na Terezijo. Ostal je samec, ker ga odslej nobena ne bi mogla osrečiti. Dokaz tega, da še je vedno žaloval za izgubljeno srečo, ni nikdar hotel rabiti nesrečno številko 79, ampak se vozil z drugimi kočijaži. Vsakokrat, ko je srečal številko 79, je gledal na drugo stran.

Svoje stanovanje je obdržal, dokler ga konečno popravljanje hiše ne prisili, da se izseli. Priporočili so mu lepo stanovanje v Lipovi ulici. On gre tja in ker se mu stanovanje dopade, sklenejo takoj pogodbo. Soba je bila v drugem nadstropju.

Ko se je vračal in ravno prišel iz drugega nadstropja v prvega, zasliši nejasne glasove iz jedne sobe. On sicer ni bil radoveden, ali nek notranji glas mu ni dal miru. In kaj je vse slišal?

„Slišite, gospod zet“, de neki tanki glas, „moja hčerka tega ne trpi, da ji vi zakadite vse zastore.“

„Kje pa naj torej pušim?“ odvrne globoki glas, „doma ne, v uradu ne smem, a če odidem, zopet ni prav.“

celega sloven. naroda, ne le v sredini Slovenije — na Kranjskem, ampak tudi v obmejnih sloven. deželah, kakor na Štajerskem, Koroškem in Primorskem. In ravno to nam je zanesljiv in dober porok, da bode postala vez med nami in našim narodom vedno večja, tesnejša in pristrénejša.

Zato smo prepričani, da bode „Zarja“ vedno dobivala tudi dosti naraščaja, mladih močij iz srednjih šol, saj zdrav narod bode vedno imel zdravih, resnih sinov, ki bodo krepko in neustrašeno in s prepričanjem branili naša načela in delovali v smislu teh načel. Kakor se je naše dobro sloven. ljudstvo odločno obrnilo od liberalnega razumništva, ker v njem ni našlo rešitve in zaželjene utehe, tako si želi pravega, značajnega, za narodne potrebe in njega blagor res vnetega razumništva, ki bi bilo z njim eno po mišljenju, po veri in po težnjah.

In take narodne, značajne, versko prepričane moče, ki bodo res imeli nesebično srce, ki bodo navdušeni za blagor in srečo slovenskega naroda, take moče značaje hočemo mi vzgojiti v svojem društvu. — Ti možje naj vodijo potem slovenski rod do boljše sreče, do boljših usod.

To je naš program, to so naši načrti in nameni, in po tem programu se bomo ravnali vedno in vsepovsodi. In tega programa tudi mi nikomur ne prikrivamo, ampak jasno, očito in določno ga izpovedujemo povsod.

Mi ne nudimo našim novim članom niti „polnih pesti subega zlata, niti osebnih udobnosti“ za njih prepričanje, — kakor zahrbtno in namenoma — vedoma pravijo naši nasprotniki, — pač pa jim nudimo v sprejemni pozdrav krščansko, pravo bratsko ljubezen, ki vse pretrpi in vse premaga in ne pozna ne jeze in ne sovraštva.

Le krščanska ljubezen, prava, bratska složnost in edinost nas veže in druži in pomnožuje naše vrste.

V našem društvu se zbira akademična mladina, ki je resna in se odlikuje s pravim pozitivnim delom, ne pa samo z modernimi brezpomembnimi frazami.

Le pridite z veseljem in s svetim, mladeniškim navdušenjem, s čistimi nameni, z jasnimi nazori ter lepimi, vzvišenimi ideali k nam, v naše društvo in bodite prepričani, da Vam ne bode nikdar žal, da ste bili udje našega društva ter se vzgojevali in navduševali v našem društvu za sveto narodno stvar.

Zato vas vabimo najuljudneje, da pristopite v najboljše število v mlado, a krepko, čilo in žilavo društvo „Zarja“ ter pomnožite naše hrabre čete in bodite trdno prepričani, da bodede

sprejeti bolj pristréno, bolj demokratično in ljubeznivo kakor v kateremkoli drugem društvu!

Za odbor „Zarje“:

phil. Valent. Rožič,
t. č. predsednik;
jur. Josip Podobnik,
t. č. tajnik;
(Gradec, Leechgasse 30.)

Slovenski abiturijentje!

Težka je borba večine slovenskega dijaštva na vseučilišču za trdi kruh, ki ga je s solzami; a še težji je boj, ki ga bije za ideale, katere mu preti iztrgati vsakdanjost. V tem boju naj ga podpira akademično društvo.

Troje akademičnih društev vas vabi v svojo sredo. Liberalcem in radikalcem je narodnost vse, vsi so proti veri: liberalci odkrito in možato, radikali neodkrito. Katoliško narodno dijaštvo se dejansko zaveda svoje slovenske narodnosti; prošinjeno narodnega duha se tudi zaveda, da je katoliško svetovno prepričanje najdražji zaklad, ki nam ga je izročila slovenska mati. Ta dva bisera ohraniti v nas nepokvarjena je zadača sloven. katol. akademičnih društev: „Zarje“ v Gradcu in „Danice“ na Dunaju, ki zove s tem v svojo sredo vse, ki se še niso odtujili svetovnemu nazoru svojih dedov.

S tema idejama je dano naše stališče tudi v demokratičnem oziru. Društvo navaja člane k neumornemu delu za kulturni prospek vseh slojev naroda.

Mi javno zastopamo načelo, da sta vera v Boga in veda sestri. Kajti Bog je resnica, cilj vsake vede, vsakega spoznanja je resnica, torej si vera in veda ne moreta nasprotovati.

Vedno smo pripravljene skupno delovati z nasprotniki naših nazorov v narodnih in stanovskih vprašanjih. Ako se zlorabi naše ravnanje, idemo preko njih po začrtani poti.

Ne sodite nas po izjavah naših nasprotnikov. Pridite in pogledjte ter sodite društvo po tem, kar je v njem stalnega, to je program.

Naš temelj je trden, naš program jasen; zato nas ne straši delo in trud, ki nas dovede do zmage.

Z Bogom za narod!

Za odbor „Danice“:

stud. phil. Mirko Božič,
t. č. podpredsednik.
stud. exp. akad. France Miklavčič,
t. č. blagajnik.

Dopisi.

Sv. Anton v Slovenskih goricah. (Veteransko društvo.) Pri nas se snuje sedaj veteransko društvo. Pripravljali odbor, kateremu predseduje naš vrli rojak g. stotnik Vekoslav Serbec, ki je sedaj na dopustu in biva na svojem posestvu pri nas, je že vse storil, da se kmalu ustanovi. Namerava se pa tudi uvesti slovensko poveljevanje, kar bi delalo nam šentantončanom posebno čast, ker bi nam dalo spričevalo, da smo zvesti Avstrijci, pa tudi navdušeni Slovenci. Seveda vsem to ni po volji. Ko sem bil zadnje nedeljo slučajno v gostilni pri fari, slišal sem, da se temu grozno upirajo nekateri „znani“ ljudje. Toda to jim ne bo nič pomagalo. Sv. Anton je narodna občina in povsod bo pokazala svoje narodno lice in narodno navdušenost. Mi le kličemo: Kmetje, držite se svojega jezika trdno in odločno in ne dajte se begati nekaterim dolgojezičnim mešetarjem.

Sv. Trojica v Halozah. Minulo je leto, odkar smo imeli priliko spoznavati nasprotnike, „Štajerčeve“ pristaše, ki so si na vse moči prizadevali, da bi nas pregovorili za njihovega kandidata. Seveda se jim je posrečilo tu pa tam dobiti koga na njihovo stran in to po nevednosti marsikaterega človeka. Pa kar jim je v splošnem izpodletelo, nameravajo baje v prihodnjem poporaviti. Pravijo nam, le sezite po „Štajercu“ in pridno ga čitajte, podučil bo vas v vsem, česar rabite kmeti! Seveda ti hinavski ljudje so večinoma meščani, ki zahajajo semkaj na svoja posestva. Ali mi jim povemo odločno, da smo spoznali, kaj nameravajo z nami. Trpimo že itak dovolj radi njih, in sedaj bi nas radi preustvarili v prave sužnje? Ali mi se ne udamo! Hočemo se zjediniti, se med seboj poučevati, kako se nam je braniti, da nas ne ulovijo naši nasprotniki, postavimo se v bran! Čitajmo pridno naše časopise, kakor „Slov. Gospodar“ in „Naš Dom“, „Kmetovalca“, posebno v zimskih večerih, ko imamo dovolj časa. To nam bode v koristen poduk in prijetno samozabavo. „Štajerca“ pa zavrnilo, če ga nam kdo ponuja; naj ga čitajo nemčurski kramarji sami. Omeniti moramo tudi, da službuje v naši občini nekaj orožnikov, ki imenitno trobijo v nemčurski rog, tem pa svetujemo, naj raje redno in zvesto opravljajo svojo službo, kadar so za to odposlani. Ali nič ne vidijo in slišijo, kako se vrše nevarni napadi na mirne in poštene popotnike? Več faranov.

Sv. Jurij ob južni železnici. (Nekaj o naših posilinemcih, kate-

„Vam sploh ni treba pušiti“, reče zopet tanki glas. „Vi imate ženo in otroke, pa denarje lahko koristneje uporabite, a ne za tobak in pipe. Ko bi znala, da ste tako strasten kadilec, nikdar bi vam ne dala svoje hčerke.“

„Oh, kaka sreča bi bila to za mene!“ vzdihne globoki glas.

„Tako govorite o vaši ženi?“ reče ženski glas. „O, mi nesrečne žene, udati se vam moramo, ali tega ne strpim dalje, oditi hočem“, začne se zvijati sopran.

„Če hočete, kar lahko danes“, pomrma bas, „a sedaj grem jaz, ker takega življenja ne morem več prenašati.“ In odide iz sobe.

„Vrlo ljubezniva stara! A njen glas se mi zdi znan, moral sem ga že nekje slišati!“ reče sam pri sebi gospod Naranič in hoče oditi. V tem se sliši nov prepir in dva ženska glasova.

„Vi neotesana goska, samo žrli bi cel dan“, je pel en sopran, „vi nevredna stvar, prava sreča, če odidete od mene!“

„Prav pravite, milostljiva, ker kdor zdrži pri vas, mora imeti dober želodec. Take ženske ni najti nikjer. Meni je žal samo ubogih otrok“, odvrne drugi glas.

„Jezik za zobe, vi prostakinja! Idite, ali vam potarem metle na hrbtu“, vrišči zopet prvi glas.

„Z Bogom, pri vas ne ostanem!“

„Preseljevanje narodov iz obljubljene dežele!“ reče gospod Naranič. „Ali oni glas se mi zdi še bolj znan od prejšnjega. Prepričati se moram vsekako, kdo so ti ljudje.“

Ko stopi par korakov k vratom, zapazi, da so kuhinjska vrata odprta.

Gospod Naranič je stopil nehote korak nazaj, toliko nereda, smrada in nesnage je videl. Na tleh je sedelo dvoje otrok, nepočesanih in neumitih, v zanemarjeni sraciji, akoravno je že bilo poldne. Ko je gledal to nelepno sliko, pride v kuhinjo žena, istotako nepočesana in v umazani jutranji halji. Ona pogleda nekoliko na hodnik samo za hip in nato zaloputne vrata.

Gospod Naranič se zgrabi za glavo kakor zblaznel.

„Ali ni to umazano lice podobno njegovi nekdanji Tereziji?“

Mora se prepričati. Stopi k vratom in prečita na vizitnici: „Emanuel Harinič, sprevodnik.“

Kako mu je sedaj bilo pri srcu, ni sam znal. Ali vzdih olajšanja se mu je izvil iz prsi. Nakrat začne bežati iz hiše in za tem po ulicah, kot bi ga podila gospa Terezija s svojo ljubeznivo mamico z metlo v roki.

„Nikdar več ne sme stopiti moja noga v to hišo. Hvala za take sosede. O, ubogi Harinič“, je razmišljal na svojem begu.

In tako pride do kočijažev.

„Izvolite gospod“, so mu klicali kočijaži, ali on jih še ne pogleda, ampak gre kar naravnost k številki 79. Stari kočijaž je stal kraj svojih konj in pušil. Ko pa opazi gospoda Naraniča, mu jezno obrne hrbet. Ali glej čuda! Gospod Naranič stopi k njemu in mu reče: „Odpeljite me v gostilno k „levu“, in dal mu je trojno vozino. Stari ga sumljivo pogleda, a vendar ga odpelje k „levu“.

Na največje čudo starega kočijaža odda gospod Naranič kočijo in konje slugi, da jih čuva, kočijažu pa reče: „Sedaj pojdeš notri. Danes lahko ješ in pijesh kolikor hočeš!“

Kočijaž ni mogel verjeti svojim ušesom in začudeno je gledal svojega gostitelja. Ta pa ga prime za roko in odvede v gostilno.

Še nikdar ni kočijaž številke 79 toliko in tako dobro jedel in pil, kakor ta dan v gostilni pri „levu“ na račun gospoda Naraniča.

Ko je bil gotov, se ne more premagati, da ne vpraša svojega darežljivega gostitelja: „Kako to, gospod Naranič, da me vi danes tako izborno gostite, a pred par leti ste me psovali?“

„Veš, dragi moj“, odvrne gospod Naranič, „to je tako. Takrat v Kolodvorski ulici sem mislil, da si me ti spraval v nesrečo, ker me je Terezija ostavila. A danes sem spoznal, da

rim je že greben zrastel). Kako lepo hvaležna se kaže nemška Scherschekotova rodbina proti Slovencem, kateri so nji celo premoženje skupaj nanosili, kaže sledeči slučaj: Na dan glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda je bil ves trg v narodnih zastavah razun hiše trgovca Schescherko. Predrznost tega trgovca je bila celo tolika, da so klicali iz njegove hiše zvečer na mimoidoče slovenske goste: „Pereat narod!“ „Pereat Slovenci!“ S tem je hotel bržkone povedati, da on od Slovencev, katere zaničuje, nemara, da bi nosili svoj denar v njegovo prodajalno. Je že dobro. Pisec teh vrst je sklenil, da ne prestopi več praga njegove prodajalne, ampak bo šel vedno v Kavčičevo, katera rodbina je že mnogo, mnogo storila za slovenski narod v vsakem oziru, kar je tudi mnogim znano. Ljudstvo premalo zahaja v to trgovino. Kavčič namreč nima navade, da bi vsako ženo, katera nese kaj prodajat ali kupovat, pristregel. Narodna trgovina Kavčičeva hoče namreč na dostojen način kupčevati. Vsi šentjurski narodni buditelji bi morali zagnati več agitacije za procvit narodne trgovine. Dalje imamo slovenske trgovine „Zadruga“ in F. Kartin. K tem zahajajmo! Na svojem magacinu se drzne imeti Schescherko nemški napis. Pred par dnevi je nekdo ta napis zamazal z blatom. Hitro se je vpeljala preiskava zoper krivca. In glej! Kar na mah sta bila na sumu dva narodna mladeniča. Sedaj pa je dokazano, da je to storil posilnemaški fant, katerega cela občina pozna kot „Heil und Sieg“ kričača. In ta narodni odpadnik si drzne obdolžiti narodne mladeniče takega čina, medtem ko je bil ta človek najbrž podkupljen od nemčurjev, da bi potem lahko nemčurji obdolžili Slovence tega čina. In ta človek, ki vsaki dan jeclja po Št. Juriju svoj „Heil und Sieg“ trdi, da živi od Nemcev. Sedaj je pa vprašanje, na kakšen način? Stvar je takšna: Gornještajerski kravji barantači so prišli par let zmiraj v Št. Jurij krave kupovat, in ta šentjurski Nemeč je njim bil za mešetarja, a to je bilo kmalu pri koncu. Kravji barantači ne marajo več tega „Heil und Sieg“ kričača za mešetarja. Ker pa sedaj nima drugega posla, pa po Št. Juriju „Heil und Sieg“ kriči. Ali ni dosti, ako na mimogredoče slovenske goste kričijo Schescherki „Pereat narod!“ „Pereat Slovenci!“ Ne! Še sumijo jih podlih činov, medtem ko je njihov pristaš to storil. Temu mora biti konec!

Iz Trbovelj na Videm. V predzadnji številki 38. je bila kratka notica iz Vidma, ki pa ni resnična. Da ni resnična, se sprevidi že iz tega, da se pisec ni upal podpisati. Odgovarjam pa na njo sledeče: Pisec je poročal neresnico bržkone krivo poučen od enega izmed istih peklenskih obrekovalcev, ki so meseca maja proti meni hoteli povzročiti celo akcijo, katera jim je pa popolnoma izpodletela. Sicer pa še tudi tukaj ni govorena zadnja beseda. Še zna marsikdo občutiti kaj britkega. V notici je neresnično, da bi posestnik stanoval blizu Trbovelj, ampak jaz podpisani stanujem sredi Trbovelj in sem celo najbližji sosed farne cerkve. Javno govori neresnico, ki se predrzne trditi, da imam jaz za oskrbnika najzagrizenejšega „Štajercijanca“. Ampak resnica je ta: Oskrbnik mojih posestev je Maks Omerzu, eden izmed istih neresničih „videmskih tolovajev“, ki so cele štiri mesece po nedolžnem presedeli v preiskovalnem zaporu. Ta je bil 17. maja aretiran in je sredi meseca septembra, ko je prišel iz zapora, nastopil zopet svojo službo. Ta „Štajerca“ nima in bi ga tudi ne smel imeti. Od 17. maja do 15. septe. pa je vodil posestvo pod-

je za me bila največja sreča, da me ni hotela. A da se danes lahko smejem in sem vesel, se imam zahvaliti samo tebi, in za to ti obljubim, da nikdar nočem vzeti drugega kočijaža kakor tebe. A sedaj še eno čašico in vzklikniva: Živijo številka 79, ki donaša srečo v Naraničevo hišo!

pisani sam. Dajal je iz Trbovelj na Videm pismena naročila. Njegov majer Gril pa jih je izvrševal. Tu konstatiram, da je Gril le majer in ne oskrbnik; drugič pa, da še ta Gril nobenega časopisa nima. V času, ko je bil moj oskrbnik v preiskovalnem zaporu, se je vršila na mojih jako obsežnih travnikih dvakrat po pol dneva licitacija trave. To licitacijo sta vodila Alojz Župevc in moj majer Gril. Če je Župevc Štajercijanec, podpisani ne ve. Ve pa toliko, da imenovani nikdar njegov oskrbnik bil ni, kar vsakdo lahko zve pri njem, ki želi to zvedeti. Radi dveh poldnevov, za katere sem mu jaz hvaležen, ker mi je storil uslugo, ga pač ne more nikdo smatrati za oskrbnika mojega jako obsežnega posestva. Dopisnika bi pa prav ponižno prosil za ime, ker mu tudi jaz svoje s polnimi črkami naznamim, ki se glasi: Jožef Šribar, I kaplan v Trbovljah in posestnik Rese—Resahof na Vidmu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

† Poslanec Žičkar. Pogreb vrlega ljudskega zagovornika dne 2. oktobra na Vidmu je pokazal, kako zelo priljubljen in spoštovan je bil pokojnik pri vseh slojih našega naroda. Dež je lil neprestano, a nihče se ni dal odvrniti, da bi ne bil navzoč pri mrtvaških opravilih in pri pogrebu. Med odličnimi osebami smo videli: državne poslance Robič, Berks, Pfeifer, namestnika deželnega glavarja štajerskega dr. Jurtela, dež. poslanca Kočvarja, okrožnega zdravnika dr. Jankoviča, načelnika okrajnega zastopa kozjanskega Tomažiča i. dr. V cerkvi je govoril ginljivo dr. Medved iz Maribora. Njegov govor prinesemo v prihodnji številki dobesedno. Sv. mašo je služil in pogreb vodil celjski opat Ogradi ob asistenci župnika Janžeka in duh. svetovalca Zdolška, nekdanjih videmskih kaplanov. Pogreba se je udeležilo 69 duhovnikov in nešteta množica ljudstva. Mile in v srce segajoče so bile besede, s katerimi se je poslovil ob odprtem grobu državni poslanec Robič od pokojnika: „Bil je vesten, ljubezniv mož, za katerim žaluje njegova župnija, žaluje vsa slovenska domovina, posebno pa njegovi politični tovariši, ki vedo ceniti njegovo gorečnost, v kateri je mnogo storil za narodno stvar. Bil je podoben rahlemu potoku, ki mirno teče, a cel kraj stori rodovitno. Časti ni iskal, a veselil se je, če jo je dobil njegov rojak. Bil je neutrujen zastopnik za svoje pravice se borečega naroda. Naj mu plača za njegove zasluge Oni, ki nad nami kraljuje! Počivaj v miru v slovenski zemlji!“ Pri pogrebnih slovesnostih se pevali krasno pevci videmski, krški in brežiški pod vodstvom g. Avgusta Kosa. Vence so položili na grob: „Slovenska zveza“, slovenski deželni poslanci štajerski, „Posojilnica na Vidmu“, občina Videm, Požarna bramba, cerkveno predstojništvo, deželni odbor štajerski, gospa Hočvarjeva, polit. društvo „Sava“, ki mu je bil Žičkar predsednik. Slava Žičkarjevemu spominu!

Zadnja pot v Videm. Pretresljivo je bilo, kako lepo so sprejeli Videmčani svojega župnika in dekana, ko se je zadnjikrat pripeljal iz Dunaja domov — mrtev v krsti. Bilo je v nedeljo dne 1. oktobra ob 10. uri zvečer, ko je prišel vlak s truplom pokojnikovim. Požarniki videmski so prišli po rakev. Pogreb v župnišče je vodil dekan leskovski preč. gospod Švajger. Vse hiše v Vidmu so bile razsvetljene. Ljudstvo je molilo in jokalo. Ob pol 11. uri so truplo položili na pare v župnišče. Pesmi-žalostinke so pevali videmski pevci pod večjim vodstvom g. učitelja Jamška.

Imenovan je za uradnega ravnatelja pri okrožni sodnji v Mariboru Karol Šeibl, kancelist v Ptuj.

Poroka. Pri Sv. Magdalen v Mariboru se je poročil g. Jakob Kršnik, oskrbnik v Pobrežju, z gđ. Faniko Ridl, hčerko posestnika ravnatom. Bog daj srečo in blagoslov! — Dne 2. oktobra se je poročil v Središču g. Ferd. Sprager, učitelj v Št. Ilju, z gđ. Mimiko Majcenovič iz Središča. — Poročil se je dne 25. septem. g. Franjo Šauer na Brodeh z gđ. Fino Šentak na Vranskem.

Od finančne službe. Prestavljeni so: respicijent Ozvald Drevenšek iz Ptuja k colinskemu uradu v Gradec, nadpaznik Martin Kováč iz Maribora I v Ptuj kot postajevodja; paznik Tomaž Obrana iz Št. Lenarta v Slov. gor. k Sv. Juriju ob Ščavnici, paznik Fr. Zupane od Sv. Jurija ob Ščavnici k Sv. Lenartu v Slov. gor. Na novo so sprejeti pazniki Fr. Ozimič, dodeljen v Maribor in Fr. Haas, dodeljen v Laški trg.

Deželni zbor štajerski bo sklican na pet do šesttedensko delovanje na 10. oktobra t. l.

Mariborske novice. Črnovojniški zavezanci se morajo oglasiti pri magistratu dne 15. 16. 17. in 18. t. m. Tisti, ki te dni nimajo časa, kar pa morajo dokazati, naj se oglasijo dne 25. t. m. — Naš list se tudi prodaja v prodajalni papirja g. H. Krapeka, v Gornji Gospodski ulici. — Ustrelil se je dne 2. t. m. v Študencah sprevednik F. Auer. Mož je rad pil. — Trgatveno veselico priredi „Bralno in pevsko društvo Maribor“ dne 15. t. m. v vseh gostilniških prostorih Narodnega doma. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. — V Mariboru se snuje „Sokol“. Pripravljalni odbor je že izvoljen in pridno na delu. — Pri nadomestni volitvi v štajerski deželni zbor je bil izvoljen dne 30. t. m. študent Wastian. Dobil je od 462 oddanih glasov 457. Če pomislimo, da je v mestu bilo čez tisoč volilcev, je pač bila slaba udeležba. —

Mariborsko vojaško oskrbovališče bo rabilo v času od 2. oktobra do konca decembra 1905: 600 q pšenice, 1600 q rži, 3000 q ovsa, 1300 q sena, 200 q slame za steljo in 100 q slame za posteljo. Vse to bo kupilo oskrbovališče naravnost od kmetovalcev. Dotični razglasi se dobe pri zgoraj imenovanem oskrbovališču (Eisenstrasse 16) med uradnimi urami od 8.—12. ure dopol.

Fram. Trgatev se je pričela. Vina bo veliko in dobrega. Pretekli teden je imel mošt 24° sladkorja. Ko bi bilo lepo vreme, bi odslaj imel mošt še več sladkorja. Stari vinogradi hirajo in umirajo. Dne 29. septembra je uradna komisija zasledila trtno uš. — Poljskih pridelkov je tudi precej, posebno lep je krompir. Sadja ni razven kostanjev, katerih je pa navadno veliko, samo da še niso zreli. — Gosp. učitelj Šerbinek si je zgradil krasno dvonadstropno vilo, ki bo kmalu popolnoma dovršena. Prostora bo za več strank. Zgradba je poseben kinč za Fram. Gospod dr. P. Turner se je stalno naselil v svoji prekrasno urejeni vili. Naj bi mnoga leta užival zasluženi pokoj blagi moš sredi svojih rojakov. Tudi kaplanija je dogotovljena in pomnožuje ter povzdiguje lepoto Fram. To je troje popolnoma novih poslopij. Žal, da nima nobeno kakega napisa, da bi zunanost razodevala slovensko lice. Poglejte naše nasprotnike! Povsod imajo tudi nad hlevi po meter dolge nemške napise. In Vas je strah gospoda? Tudi edini narodni trgovec nima napisa! Se tudi bojite? Koga? Nas slovenskih kmetov? Poglejte svojega sosed! — Čujemo, da se bo vzdramilo naše bralno društvo, ki mirno spi spanje pravičnega. Skrajni čas je pač, da narodno mlačni Fram spet oživi. Tudi nove občinske volitve bomo skoro imeli. — Jako podjetni Framčan, gospod Tomaž Krajnc, ki je Framu preskrbel električno luč, namerava napeljati iz takozvanega „zlatega“ studenca vodovod ter se v ta namen vrši že prihodnji petek komisijoneli ogled. Da bi se uresničil dobrodelni namen! Tudi pokopališče se razširi, da bo še enkrat večje, ter se bo uravnalo po novem pokopa-

liščnem redu. To za danes. Še se smem kaj oglasiti?

Politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 15. okt. po večernicah pri g. Gučeku politično zborovanje. Govorili bodo: dr. Jančkovič, dr. Jančič in dr. Korošec. Slovenci kozjanskega okraja, udeležite se zborovanja v obilnem številu!

Slovensko društvo priredi dne 22. okt. na Činžatu pri g. Berzonelliju politično zborovanje. Govorijo državni in deželni poslanci prof. Robič, dr. Korošec in dr. Dimnik. Dravska dolina, na noge!

Sv. Jurij ob Pesnici. Dne 25. sept. se je v občini Špičnik obesil 22letni viničarski sin Avg. Lopič. Vzrok je baje nesrečna ljubezen. Pripravljal se je na ta čin že prejšnji dan pri pijači. — V okolici Klanci sta nedavno zgorela dva otroka, tri- in petletni deček. Šla sta pod streho iskat za mater neke reči, ker pa je bilo temno, sta si posvetila z žveplenkami, pri tem pa vžgala streho. Našli so od njiju samo nekoliko ogorelih kosti. Stariši, pazite na otroke!

V Maloharni pri Oplotnici imajo zdaj novo občinsko brv, ker je stara bila več mesecev tako slaba, da je pri belem dnevu bilo za treznega človeka nevarno čez njo hoditi. Vsled tega je tudi 29. avgusta zidar Jakob Perbil v vodo padel in utonil. Naj še sedaj kdo reče, da oplotniški Nemci za občino ne skrbijo!

V Oplotnici si je na dan občinske volitve 31. julija razun mogočnega A. Hudeček in Jonke st. posebne zasluge stekel za nemško in naprednjaško stranko Štefan Založnik, ki se je v prejšnjih letih štel navidezno med Slovence. Celi dragi dan je Pohorem in domačinom pridigoval, da je izobražen človek, bolj kakor župnik, da si je veliko skusil in marsikaj ve — seveda ker je domačo dvo-razredno šolo komaj dovršil, potem pa je bil hlapec pri svojem stricu — dokler mu tisti ni k lastni biši pomagal — kjer sedaj krčmari in mesari ter se imenitno okoli vozari. Sedaj je postal silno bogat — v besedi. Zmerjal je po celi Oplotnici svojega župnika, koji mu ni nič hudega storil, in ker je bil za to tožen, dobil je za to izobraženost na god sv. Mihaela v Konjicah od c. kr. svetovalca dr. Globočnika plače 100 K ali pa deset dni zapora.

Ljutomer. Pri slovesni sv. maši, ki se je služila dne 4. t. m. povodom godu Nj. Veličanstva, presvitlega cesarja Fr. Jožefa I., je otroški pevski zbor, ki sestoji iz izbranih dečkov in deklic Franc-Jožefove šole, dovršeno prednašal težko koralno mašo „De Angelis“, ki je izšla v zalogi graške „Styrie“. Gospodu pevovodji Fr. Zacherlu čestitamo na tem lepem uspehu! — Državni in deželni poslanec c. kr. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj je bil v izvanrednem občnem zboru „Murskega Sokola“ dne 27. sept. izvoljen častnim članom.

Pozor pred agenti! Po Spodnjem Štajerskem hodí neki agent ogrske tvrčke Braun, ki priporoča kmetom kose in srpe po jako nizkih cenah. Marsikateri si je že naročil, ter dobil slabo blago, ki je bilo še s to nizko ceno predrago plačano. Pozor torej pred temi agenti!

Iz marnberskega okraja. Poročilo v „Slov. Gospod.“ št. 39 zastran podružnice sv. Cirila in Metoda za vuhredski in marnberski okraj se more v toliko popraviti, da ta podružnica ni spala dolgo zimsko spanje in se ji ne more očitati popolno nedelovanje, ker je vsako leto, odkar obstoji, poslala glavni družbi v Ljubljano večji ali manjši nabrani znesek; tako se je po zadnjem občnem zboru l. 1902 poslalo 36 K 66 v, v letu 1903 se je poslalo 11 K 20 v in lansko leto 1904 je bilo poslanih 14 K 50 v. Prireditve občnega zbora z veselico bi vsled smrti in preselitve skrčenemu odboru napravilo stroške, ki bi presejali dohodke, zato se je odlagalo, dokler jo je izvršil delavni kapelnik tamburaškega društva. V minolem tednu v liberalnem glasilu „Slov. Narod“ priobčeni napad na duhovščino marn-

berskega okraja je bil potemtakem neosnovan in neopravičen, ker je duhovščina delavna na katol. narodnem polju; saj ste v številu ustanovnikov podružnice sv. Cirila in Metoda za marnberski okraj dve tretjini duhovskega stanu. Vrh tega je le požrtvovalna duhovščina ohranila od pristašev „Slov. Naroda“ združenih z ljutimi marnberskimi „Štajerčijanci“ napadeno posojilnico ter je s pomočjo „Gospodarske zveze“ ljubljanske ponesrečeni konsum spremenila v narodno trgovino.

Volitve na Ptujski gori so nemškutarškemu „Štajercu“ popolnoma možgane zmešale. Vendar je toliko pisaril in lagal, a vse skupaj ni nič pomagalo. Sedaj seveda laže, da so njegovi privrženci dobili polovico glasov, dočim so v resnici dobili le 4. Pri nemnem „Štajercu“ znaša torej polovica od 18 le 4. Ta res zna dobro računati!

Kako znajo naši narodni nasprotniki. Pred štirinajstimi dnevi je iskala tiskarna ptujskega „Štajerca“ dva stavca, ki pa morata biti pred vsem večša slovenskega jezika. Kmalu sta se oglasila dva. Dotični gospodar tiskarne jih pa ni hotel preje sprejeti, dokler nista izjavila, da sta sicer Slovenca rojena, toda se za svoj materni jezik ne brigata. Tako delajo naši narodni nasprotniki, Slovenci pa redimo in podpiramo te narodne sovražnike. Še celo liberalni „Slov. Narod“, narodno napredno glasilo v Ljubljani, išče z inseratom takih ljudi za tiskarno „Štajerca.“ Kdaj se bomo Slovenci spametovali?

Čujte, čujte, kaj piše Štajerc! „Ptujška okolica, meščanske šole za dečke nam silno treba!“ Tako piše zadnji nemškutarški „Štajerc“. Ko pa so naši slovenski poslanci v deželnem zboru zahtevali slovenske meščanske šole, je „Štajerc“ molčal kot grob! In ko so nemški gospodje v Gradcu nasprotovali slovenskim meščanskim šolam, ko so nemški listi pisarili, da slovenski kmet za kopanje krompirja in kidanje gnoja ne potrebuje meščanske šole, takrat je zopet modri „Štajerc“ molčal in se ni niti ganil proti nesramnim nemškim trditvam. Sedaj pa pride ta nemškutarška pokveka in prežvekava to, kar so slovenski poslanci že neštivilnokrat zahtevali ter kliče hinavsko: „Ptujška okolica, meščanske šole za dečke nam silno potreba!“ Da nam slovenskim kmetom ptujške okolice treba meščanske šole, smo mi kmetje že davno spoznali in tudi že odločno zahtevali. Mi zahtevamo slovenske meščanske šole, kjer se bo tudi nemški podučevalo. Gospodje v Gradcu nam pa take nočejo dovoliti. Ti gospodje vedno vpijejo, kako potrebna je nemščina slovenskim dečkom, ko pa zahtevamo slovenske meščanske šole, kjer bi se lahko učili tudi nemščine, pa nam je ne dajo. Ako hočete nemški znati, pa pojdite v nemške šole, slovenskih šol, kjer bi se pa nemški učili, vam ne damo! Tako pravijo nemški gospodje v Gradcu, kar jasno kaže, da Nemcem ne gre za to, da bi Slovenci znali tudi nemški, ampak Nemcem se gre za to, da bi nas ponemčili. Zato je pa tudi „Štajerčev“ vpitje po meščanski šoli za okolico le hinavščina. „Štajerc“ bi rad nemško meščansko šolo, ker gre vse njegovo delovanje na to, da nas Nemci čimpreje pogoltnejo. Kmetje ptujške okolice, torej pozor!

„To pa je že preveč!“ Pred graškim okrajnim sodiščem se je vršil zanimiv prizor. Neki trgovec je kupil od nekoga tri ukradene stole. Vsled tega je bil obsojen na 10 K denarne globe. Dotični tat, ki je že presedel svoje kazen, je bil povabljen za pričó. Ko je bila obravnavna končana, je trgovec takoj plačal 10 K. Tu pristopi k njemu tat priča in pravi, da zahteva pričnino. „Ali moram tudi pričnino plačati?“ „Seveda, ker ste obsojeni“, je bil sodnikov odgovor. Ker je pričó, ki je imel na nekem listku zapisano, da je zamudil delo, zahteval 2 K, je obsojeni trgovec zopet posegel v žep, dal tatu 2 K in vzdihnil: „To pa je že preveč! Ta človek ukrade stole, vsled česar moram plačati 10 K kazni in sedaj dobi ta človek še posebej 2 K.“

Tat pa je mirno utaknil denarnico v žep in smehljaje izginil skozi vrata.

V Jurkloštru je umrla 28. m. m. na driski najpridnejša učenka tamošnje šole 12letna Antonija Zupanc.

Celjske novice. Natakarica Ema Lipnik padla je po stopnicah in padla v zaboj, v katerem so bile steklene črepinje. Obrezala se je tako strašno, da ji je toliko krvi odteklo, da se je zgrudila, prišedši v okrajno bolniško blagajno. Poslali so jo v bolnico. — Zaradi nevarnega pretenja je bil aretovan v Trstu delavec Ivan Borčič. Na policijskem ravnateljstvu so spoznali v njem velikega tatu, ki ga celjske oblasti iščejo že tri leta.

Na šentjurskem kolodvoru so nastavljeni sami Nemci. Okoličani, Šentjurčani, govorite samo slovenski, ker sramota bi bila za Vas nemškutariti. Južna železnica naj nam nastavi same slovenske uradnike v Št. Jurij, ker Nemcev in nemčurjev mi ne maramo in odločno zahtevamo slovenskih uradnikov. Napisi na šentjurskem kolodvoru so še zmiraj samo nemški. Žalostno! Zahtevajmo svojih pravic!

Iz Laškega trga. Prebivalstvo naše okolice zuano je kot jako zavedno, ki ve, kam in komu svoj denar nosi, in ki noče več rediti naše že tako predebele in preošabne tržke nemškutarje. Vendar bi bilo treba v nekaterih ozirih veliko več odločnosti. Mnogo prepustljivi smo še. Ako se zbirajo Slovenci v gostilnah, kjer se toči samo nemško pivo, iz domače pivovarne pa ne, in to samo zato, ker je slovensko — kaj si naj človek misli o takih Slovencih? Vzemite si za vzgled odločne Šentjurčane! Kjer se toči domače pivo, kjer se podpira slovenska obrt, tam bodi vaše zbirališče. Nemci se iz nas samo uočujejo z neslanimi šalami. Ali vam naj dokažem? Na primer naš očka Herman, ki so jako brihten in kúšten gospod: vse vejo in vse znajo. Zadnjič hoteli so osmešiti naš slovenski jezik, katerega še po njih mislih naši kmeti ne znajo, očka Herman ga pa le znajo in vprašali so nekaj kmetov za neko besedo, katera se med našim ljudstvom redkokedaj rabi. In glejte čudo! Očka Herman so to besedo vedeli, kmetje pa ne. Kako to? I kako! Izposodili so si to besedo malo poprej od nekoga Slovenca z nelepim namenom, da slovenske kmete malo za nos potegnejo. — Ker pa so že očka Herman tako za uganjke vneti, naj še rešijo to-le uganjko: Kako dolgo bodo še nemčurški trgovci po slovenskem Štajarskem uganjali nemško politiko? Radovedni smo posebno na ta odgovor. —

Trbovlje. Načelnikom tukajšnje kmetijske podružnice je bil izvoljen dne 1. t. m. g. živinozdravnik Franjo Pirnat, namesto odstopivšega mnogozaslužnega nadučitelja Antona Gnusa.

Videm ob Savi. Izvrstno obdelani vinogradi „Traibar“, dosedaj lastnina veleposestnika Jožefa Šribar, so prodani. Kupil jih je deželni poslanec Ferdinand Roš. Ker je lega teh nasadov najlepša onega kraja, se tudi pridelava izborna kapljica, katero bo lahko vsakdo pokusil v gostilni gospoda poslanca.

Vojaška uprava kupi pri sledečih vojaških oskrbovališčih: v Mariboru 10.300 q ovsa, v Celovcu 1900 q rži in 4100 q ovsa, v Beljaku 2450 q rži in 7070 q ovsa. Ponudbe do 12. oktobra 9. ure dopoldne pri intendanci 3. kora.

Zvezde ugašajo . . . Pesmi Josipa Freuensfelda — Radinskega: Pod tem naslovom sta zbrala Fr. Cvetko in Vekoslav Spindler najlepše pesmi rajnega vnetega narodnjaka in mladolinjuba-učitelja, ki ga je v najboljših letih pobrala nemila smrt daleč med bratskim češkim narodom. Ker je pesnik posebno po Štajarskem bil skoro povsod znan po svojem vnetem delovanju, bo gotovo marsikdo z veseljem pozdravil to zbirko, ki ima tudi pesniško sliko ter kratek življenjepiš in uvod. Stane s pošto 1 K 90 h ter se naročuje pri g. učitelju Fr. Cvetko, pri Sv. Andražu v Slov. goricah.

Umrl je dne 4. okt. knezonadškof gorški Andrej Jordan na otrpnjenju srca.

Matica Hrvatska. Vstop za leto 1905 do 10. vinotoka. Prijave sprejema Gabriel Majcen v Mariboru. Udnina 6 K.

V Ameriki je umrl Franc Poličnik iz Mozirja.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za duhovna svetovalca sta imenovana č. gg. Adam Grušovnik, dekan v Hočah, in Rudolf Jančič, špiritual v bogoslovju. — Na novo nastavljen je za kapelana v Št. Vidu pri Grobelnem č. g. Franc Ojsterš, ki je bil zaradi bolezni na dopustu. — Umrl je č. g. Fr. Pignar, vpokojeni župnik pri Mariji Snežni, v 68 letu svoje starosti. N. v. m. p.!

Sv. Jožef na Studencih pri Mariboru. Največje čudo je tukaj naš zvonik, ki visi, kakor je komisija dognala, za 18 m proti Mariboru. Bati se je vedno, da bi sklopotal po bregu v deročo Dravo. Zato se je ustanovila cerkvena družba, da sezida naši cerkvi nov stolp. Gotovo zanima čislane bralce, kaj neki dela družba za zidanje novega zvonika, o kateri se je nekaj slišalo zvoniti pred kakimi tremi leti. Najblažji namen je imela družba tačas in ga še zdaj ima. Sv. Jožefu postaviti nov zvonik, iz katerega naj se novi in večji zvonovi glase; osrednje cerkve naj se malce podaljša, na cerkvenem koru pa naj zadone nove orglje. Zares blag namen in lep načrt. Težko bomo kaj dosegli ali vsaj kmalu ne!? In vendar! Kljub slabim denarnim prispevkom upa družba v doglednem času doseči namen in uresničiti načrt. Zadnji občni zbor dne 20. avg. letošnjega leta nam nudi sledeči pregled. Podpornih udov je bilo pretečeno leto 262 s prispevkom 367 K. Dobrotnikov je bilo 12 t. j. takih, ki plačuje vsako leto 10 K. Dali so 120 K. Ustanovniki so bili trije, t. j. taki, ki plačajo za vselej 100 K. Ti so dali 300 K. Vsega skupaj se je nabralo letošnje leto 787 K. Če to svoto prištejemo k prispevkom neimenovanih in prejšnjemu kapitalu, nabranega do 1. januarja 1905, imamo že precej lepo svoto 12.345,22 K. Poleg tega je opomniti, da je izvanredno lepi križev pot, ki že dve leti krasi notranjost cerkve sv. Jožefa, izplačala zvonikova družba. Veljal je 2000 K z voznino vred. Javno zahvalo torej izreka vodstvo omenjene družbe vsem p. n. podpornim, dobrotnim in ustanovnim članom in kličemo: Bog povrni vsem! Sv. Jožef bodi vam varuh v vašem življenju in dobrotljiv pomočnik na vašo smrtno uro! Da bodo pa vsi p. n. člani na jasnem glede sv. maše, ki se zanje daruje, bodi pripomnjeno, da udje, ki plačajo udnino samo za eno leto, izvzemši ustanovnike, so tudi samo tisto leto deležni daritve sv. maše, ki se opravlja vsako prvo nedeljo itd. za žive in umrle ude zvonikove družbe. Vodstvo družbe tedaj goreče prosi, da bi se stari člani vestno spominjali družbe z letnimi prispevki; obrača se pa tudi s ponizno prošnjo do onih, ki še niso udje, pa imajo dobro in naklonjeno srce do sv. Jožefa, da se ga gmotno spominjajo in tako po svojih močeh pripomorejo doseči namen in uresničiti načrt družbe. Podobno sv. Jožefa, ki jih razpošljemo na nove ude družbe, imamo še nad 2000. Dal Bog, da se prav veliko število častilcev sv. Jožefa odzove naši skromni prošnji, da prej ko prej moremo pričeti s podiranjem starega in zidanjem novega zvonika! — Val. Eržen, sup., predsednik družbe. Fr. Doberšek, misijonar, tajnik in knjižničar družbe.

Društvena poročila.

Gornja Radgona. Baš je preteklo jedno leto, odkar se je v Gornji Radgoni obhajalo slavje desetletnice bralnega društva, ob kateri priliki je prejela nova društvena zastava cerkveni blagoslov. Vsem domačinom in sosedom je še v živem spominu. Veličje omenjene slavnosti je jako vplivalo na naše zavedno ljudstvo, ki se je potrdilo v narodni zavesti. Zdi se nam, kakor bi imel novi prapor našega bralnega društva neko tajinstveno moč na nas,

zakaj naše bralno društvo vidno napreduje in prav lepo se razcvita mladeniška in dekliška zveza, ki med seboj tekmuje v izobrazbi in navdušenosti za narodne ideale. Da je to istinito, je pokazala dne 17. sept. velika narodna veselica, pri kateri so naša požrtvovalna dekleta vpriporile prvokrat ginljiv in poučljiv igrokaz „Na Marijinem Srcu“, v katerem se Marija proslavlja, bi rekel, kot zdravje bolnikov. Igra sama na sebi je vrlo zanimiva ter se prav toplo priporoča bralnim društvom. Ne vemo, kateri igralci bi prisodili lorovov venec, kajti vse so rešile — kakor vsikdar — svoje vloge prav izborno v splošno zadovoljnost obilnega občinstva. Čast jim! Tudi naši narodni sosedi so nas posetili od vseh strani v obilnem številu. Videli smo Radgončane, neustrašene Prekmurčane, slavne Kapelčane, vrle Negovčane, bojevite in zmagovite Jurijevčane — jurijevske pevke so nas spet med posameznimi točkami razveseljevale s svojimi čistimi grli, za kar jim bodi iskrena zahvala! Deklamacije in pevske točke so se izvajale z izredno preciznostjo, tako, da so se morale nekatere pesmi ponavljati, n. pr. „Nazaj v planinski raj“, s čim se lahko ponašajo pevke in pevci, zlasti pa podjetni g. pevovodja. — Pa nekaj še moramo omeniti, kar še morda doslej bralno društvo v Gornji Radgoni ni doživelo. Marsikdo bi vprašal, kaj pa je bilo s tamburanjem? Ali je tamburica to pot z rajskomilimi zvoki izostala? Na to odgovorimo, da smo imeli uniformirane tamburaše, krepke rasti, prikupljivega jugoslovanskega obličja, ki znajo že od zgodnje mladosti drsati na tamburico. Bili so naši hrvatski bratje, gg. podčastniki artilerijske posadke v Radgoni, ki so se z dovoljenjem p. n. komandanta radostnega srca udeležili naše veselice. Ko se je zastor dvignil, je pozdravilo burno ploskanje gg. tamburaše, ki ni imelo ne konca ne kraja. Prvi mili akordi, izvaljeni na teh „čelarnih školkah“ so dvignili poslušalce raz sedeže, segali so nam do srca in frenetično ploskanje je bilo izraz velikega navdušenja, ki je zavladovalo v dvorani. Zabava, ki so nam jo priredili naši hrvatski bratje s svojim tamburanjem, je bila sijajna, za kar izrekamo pristrčno zahvalo v prvi vrsti p. n. g. komandantu za njegovo dovoljenje, v drugi vrsti pa čilim rojakom gg. podčastnikom za njihov napor in trud. Vsakdo, ki je bil na veselici, je vzkliknil, češ, to je bilo lepo, mi ni žal za par vinarjev, ki sem jih izdal, take veselice so poštene, kjer se predstavljajo igrokazi, ki pospešujejo božjo čast, Marijino čiščenje in pa narodno zavest, kjer se razlegajo nedolžne, mile slovenske pesmice in glasijo ubrani akordi slovanske godbe, omiljene nam tamburice!

V Starem trgu pri Slovenjgradcu se je vršila dne 24. septembra veselica ondotnega bralnega društva. Predsednik gospod Schöndorfer je v obilnem številu došle goste zelo pristrčno pozdravil ter pokazal na visoko nalogo bralnega društva, da goji izobrazbo in edinost med društveniki. Podučen govor je imel član slov. katol. akademičnega društva „Zarja“ g. Kotnik in sicer je zelo temeljito, a vendar tudi poljudno govoril o čitanju časnikov in knjig ter o knjižnicah. Dva nadebudna mladeniča in pogumna, nadarjena mladenka — žal da nam imena niso na razpolago — so navduševali mladeniče in mladenke v iskrenih besedah, da se z učenjem in čitanjem pripravljajo na resno stanovsko življenje. Urednik g. dr. Korošec je vspodbujal stariše, da pridno pošiljajo otroke v okoliško šolo in da jim tudi pozneje, ko so dovršili ljudsko šolo, poskrbijo za nadaljno izobrazbo. Krasno se je igrala igra „Svoji k svojim“ in so vsi igralci nastopali z dovršeno naravnostjo. Vsa čast jim! Veselica je dobro vspela iv je lahko bralno društvo ponosno na njo. Naj sledi kmalu druga!

Šmartno pri Slovenjgradcu. Krajni šolski svet priredi dne 18. t. m. v Narodnem domu v Slovenjgradcu tombolo v prid ubogim šolskim otrokom.

Slov. delavsko podporno društvo v

Hrastniku. Dne 24. m. m. se je vršil v gostilniških prostorih g. Fr. Roša ustanovni zbor „Slov. delavskega podpornega društva v Hrastniku“. Da se je to zgodilo, zato ima pripravljalni odbor, na čelu mu rudar Dom. Majcen, pač največ zaslug. Poudarjati moramo tu, da vlada ni odobrila predloženih pravil, a vrnila jih je predlagatelju — 5 dni prepozno in s tem se je društvo ustanovilo. Ustanovni zbor se je vršil v najlepšem redu. Številnim navzočim so se prečitala in razložila pravila, nato so se sprejemali člani (koj ta dan okrog 50) in zatem so bile volitve. Predsednikom je bil voljen rudar Iv. Štravs, ki je po raznih pozdravih ob splošnem navdušenju zaključil oficialni del ustanovnega zbora. Isti čas je imela tudi soc. demokratična stranka svoje zborovanje, ki je bilo kaj pičlo obiskano.

Tržne cene

v Mariboru od 24. sept. do 30. sept. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		—	—	—	—
rž		—	—	—	—
ječmen		—	—	—	—
oves		—	—	—	—
koruza		—	—	—	—
proso		—	—	—	—
ajda		—	—	—	—
seno		4	—	4	30
slama		3	60	3	80
	1 kg				
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	6	—	7
sir		—	34	—	38
surovo maslo		1	58	1	64
maslo		2	—	2	40
špeh		1	40	1	48
zelje, kislo		—	28	—	32
repa, kislja		—	20	—	24
	1 lit.				
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kislja		—	64	—	72
	100 glav				
zelje		5	—	8	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	8

Gospodarske stvari.

Vžgana znamenja na živalskih kožah. Nižjeavstrijska trgovinska in obrtna zbornica opozorila je na škodo, ki zadene trgovino s kožami s tem, da se na najboljše del kož živalij, ki se imajo klati, vtisnejo vžgana znamenja (vžigi), kar povzroča, da izgubijo kože, tudi v škodo živinorejcev, samih, jako mnogo svoje vrednosti. Sicer se

je v najnovšem času omenjeni ta z narodno-gospodarskega stališča obžalovanja vredni običaj vsled vpliva kmetijskih družb baje deloma omejil, vsekakor pa se še mnogo živinčet posebno govede živine kolje, kojih kože so vsled takih vžganih znamenj (vžigov) manjše vrednosti.

Društvena naznanila.

Sv. Marko niže Ptuja. V nedeljo, dne 8. t. m. priredi „Bralno društvo“ poučno predavanje in igro v šoli. Poučeval bo vinorejski instruktor g. J. Zupanc iz Ptuja. Predstavljal se bo šaljiva igra „Kmet Herod“, ki jo vprizore vrli bukovski fantje. Zvečer zabava v gostilni g. Čeha. K obilni udeležbi vabi odbor.

Isobraževalno, zabavno in podporno društvo „Zvezda“ na Dnaju je imelo zabavni večer v nedeljo 1. oktobra 1905 v dvorani „Zum Senator“, Dunaj I. Reichsratsstrasse 19 (vhod Felderstrasse 2). Začetek ob 7. uri zvečer. Prihodnji zabavni večeri bodo ob nedeljah: 5. novembra in 3. decembra 1905, 7. januarja, 4. februarja, 4. marca, 1. aprila, 6. maja 1906 v isti

dvorani (Dunaj, I. Reichsratsstrasse 19). Prijatelji društva dobrodošli!

ZAHVALA.

Ob sklepu šolskega leta 1904/5 izrekata podpisani krajni šolski svet in šolsko vodstvo ormoške slovenske okoliške šole prisrčno zahvalo vsem istim, ki so se tekom leta pokazali naši šoli na eden ali drugi način naklonjene. V prvi vrsti gre iskrena hvala vsem blagim podpornikom in vzdržiteljem šolske kuhinje ki so z denarnimi sredstvi in različnimi živili omogočili, da se je v zimskem času razdelilo 2650 toplih kosilic med revne in potrebne otroke. Malone isti prijatelji in pospešitelji naše šole so omogočili, da smo povodom božičnice dne 22. decembra 1904 obdarili 116 najrevnejših otrok z različno obleko in da smo vse otroke še primerno pogostili z bidri in pecivom. Tudi povodom prvega sv. obhajila in ob sklepu šolskega leta so bili otroci z bidri, kavo, pecivom, malincem itd. pogoščeni, za kar se vsem različnim darovalcem srčno zahvaljujemo.

Največ dobrotnikov in podpornikov šteje naša šola v Ormožu. Slovenski Ormožani, zlasti pa vrle na-

rodne gospe in gospodične, so kar tekmovala med seboj v požrtvovalnosti do naše šolske mladine. Pa tudi zavdni okolici iz Hardeka, Pušinc, Pavlovc, Dobrave, Lešnice in Huma so nam vsakokrat radodarno pomagali. Vsem tem prijateljem naše šole — katerih je toliko, da jih imenoma ni moči navesti — se srčno zahvaljujemo in jih prosimo, da ohranijo svojo naklonjenost naši šoli tudi v bodoče.

Ormož-okolica, 25. sept. 1905.

Mart. Stanič,
načelnik kraj. šol. sveta.

Jos. Rajšp,
šol. vodja.

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 3—1
● se je vrnil. ●

Loterijske številke.

Line 30. septem: 53, 43, 71, 14, 20.
Trst 30. septem: 39, 45, 62, 89, 75.

Proda se.

Hiša z vrtom in poljem, četrt ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravnistvu. 619 6—3

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najeminska, dve kleti in trgovino v hišo, blizu koroškega kolodvora, se po ceni proda. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10—4

Velika omara iz mecesnovega lesa dobro ohranjena, se vzame narazen, je za vsakovrstno rabo, tudi v katero bralno društvo za shrambo knjig itd. pripravna, se po ceni proda pri Ani Plrš v Ptuj, Poštna ulica št. 12 (Postgasse) I. nadstr. 638 3—3

Nova hiša je na prodaj, z enim nadstropjem, stanovanjskih doneskov na leto je 612 gld., velik vrt, hlev za svinje. Cena je 8400 gld., izplačati se samo 4000 gld., v Studencih pri Mariboru št. 160, pri mali cesti med cerkvijo in šolo. 637 4—3

Lepo hišo, s 5 stanovanji, četrt ure od mesta, velik vrt, njiva, sadonosnik in lepe brajde, po ceai proda Detiček Štef. v Poberzah št. 8 pri Mariboru. 657 2-2

Malo posestvo blizu postaje Pesnica se proda, hišni hram, vinograd, sadonosnik in njive, vsega 4 orale za 1700 fl. Več pove Martin Repa na Ranči hš. št. 65. Pesnica. 658 3—2

Sode od masti z lesenimi in železnimi obroči se prodajo po ceni pri provijanturi v vnašnici železne brambe v Mariboru. 659 2—2

Lepo gospodarstvo se takoj zelo po ceni proda. Izvrstno mesto za kolarja ali pa mizarja. Naslov pri upravnistvu. 863

Lepo posestvo v Hočah pri Mariboru je na prodaj, hiša, 2 sobi, zidani, obokani hlevi, velik sadonosnik s kašenino, velike brajde, 2 njivi, 2 vrta, studenec, 5 minut od farne cerkve, malo uro od mesta. Več pri upravnistvu. 669 1—1

Mošne vage (Korneuburske) se dobe pri Fehrenbachu v Mariboru, Gosposka ulica. 670 2—1

Vinograd se proda ali da v najem v občini Kaniža, pošta Pesnica. Proda se tudi letošnja trgatve istega vinograda. — Naslov: Oberleitner, poste restante, Gradec. 680 2—1

Sode prodaja Felik Schmidl v Mariboru, Koroška cesta. 662 3—1

Stiskalnica (preša) na vrtalo se proda za 240 K. Zve se v Mariboru, Bismarkstrasse 18, v parterju na levo. 676 1—1

Lepo posestvo se po ceni proda, 25 minut od Maribora, novo zidana hiša, z opeko krita, obstoječ iz dveh sob, lepa kuhinja, klet za vino, hlev za govejo živino, hlev za svinje, lepe brajde in vodnjak, lep sadonosnik in njive, vrt za zelenjavo. Posestvo meri dva orala. Natančneje pri gospodarju. Jožef Schönegger, posestnik v Krčevinah pri Mariboru.

V najem se da.

Lokal za trgovino se po zelo nizki ceni da v najem. Naslov pri upravnistvu lista. 633 3—3

Hišo z malim posestvom, blizu ceste ali kolodvora želi na več let v najem. Poudbe na upravnistva pod „Najem“. 653

Učenca sprejme Matija Hočevnar, ključavničarski mojster v Novi vesi pri Ptuj. 660 3—2

Dva učenca se takoj sprejmeta in sicer eden za pekarno in jeden za mlin pri Iv. Böhm v Framu. 664 3—2

Dva viničarja se takoj sprejmeta. Vsak viničar mora imeti 4—5 delavskih močij, dobro znati delati nov nasad ter tudi cepiti. Oglasiti se je pri Viktor Kamšek, posestniku v Framu. 661 2—2

Pomočnika, poštenega in zvestega, stalno delo po zimi in po letu, sprejme takoj Janez Kapun, čevljar pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 654 3—2

Učenec, iz poštene hiše, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Franca Korošek v Gornji Radgoni. 651 2—2

Proste službe.

Organist z dobrimi spričevali, išče službe na večji župniji; prevzame tudi službo občinskega tajnika. Več pove upravnistvo lista. 671 3—1

Učenca sprejme takoj tapetar Vežjak v Mariboru, Schwarzgasse. 668 3-1

Učenca, ki bi imel veselje do mesarske obrti, sprejmem takoj. Biti mora čednega vedenja in malo korajžen. — Josip Štelcer, mesar v Celju. 666 3—1

Krojaški pomočnik se sprejme na stalno delo pri Ivanu Partlič v Studencih pri Mariboru št. 49. 663 1—1

Krojaški pomočnik, priden in zelo zastopen pri krojaškem delu, se takoj sprejme pri Filipu Verboštu, krojaškem mojstru v Spod. Radvanju št. 121.

Za majerja želi priti mož, ki razume živinorejo in gospodarstvo. Naslov pri upravnistvu. 678 2—1

Zidarji se sprejemajo pri zidanju hotela v Rogaški Slatini. 675 1—1

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v trgovino z mešanim blagom Tomaž Mikl in sin, Sv. Marjeta pod Ptujem. 644 2—2

Išče se oskrbnik

ki je vešč tudi hmeljarstva, s takojšnjim nastopem, plača po dogovoru. Poudbe naj se pošiljajo na upravnistvo „Slov. Gospodarja“ do 15. oktobra. 640 2—1

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48—29

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štatersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajc Sofijski trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26—20

Prostovoljna sodnijska dražba posestva.

Na zahtevanje dedičev rajnega g. Franca Kočevar je odredila c. kr. okrajna sodnija v Mariboru odd. V., da se proda na Kozjaku ležeči travnik (vložna št. 23 k. o. Kozjak), ki meri 1 ha 62 a in 89 m².

dne 14. oktobra 1905, 679 1—1

ob 11. uri dopoldne v tuuradni sobi št. 7. Izklicna cena je 1955 K, pod to ceno se ne proda. Na posestvu zajamčenim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na kupno ceno.

Kupna cena se plača sledeče: tretjina takoj, ostala svota, h kateri se zaračuna tudi 10 % varščina, pa v 3 mesecih. Pogoji so na vpogled pri sodniji soba št. 7.

C. kr. okrajna sodnija Maribor, oddel. V.,
dne 24. sept. 1905.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo nahuho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 483 20—11

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka
Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K. } 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. } 5 ducate (60 steklenic) 17— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanić, seljak itd. Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Naznanilo.

Iz deželne sadjarske šole v Gleisdorfu pri Gradcu in Bruku ob Muri se bodo oddajale v jeseni 1905 oziroma spomladi 1906 sledeče spodaj navedene vrste jabolk in hrušek in sicer skupaj 36.800 komadov. Oddajala se bodo samo na štajerske kmete za znižano ceno 1 komad 70 vin. (izključno zavitka in pošiljatve).

Na Gornje Štajersko se bodo oddajale od jabolk samo vrste: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18 in 20; od hrušek samo vrste: 1, 8, 9, 10 in 13.

Naročila se morajo doposlati deželnemu odboru štajerskemu do konca decembra 1905. Naročilu se mora priložiti potrjeno občinskega urada, da je naročnik kmetski posestnik v dotični občini. Če naročnik želi, da se mu drevesca določijo že jeani t. l., mora to odločno naznaniti ter naročilo doposlati do konca oktobra 1905. — Došlim naročilom se bo po vrsti ugodilo, dokler je kaj v zalogi.

Več kakor 120 komadov se ne bo oddajalo na enega posestnika ter je vsak posestnik zavezan, vsaditi prejeta drevesca na svojem posestvu. Drevesca se oddajajo samo proti takojšnjemu plačilu.

Seznamek jabolčnih in hruševih drevesc, ki se bodo oddajala v sadni perijodi 1905/6:

Jabolka	v Gleisdorfu			v Bruku		
	visoka	srednja	pritlikava	visoka	srednja	pritlikava
1. Astrahan beli	—	—	—	—	87	—
2. Karlamovski	235	10	46	—	100	70
3. Kardinal	370	70	—	25	200	70
4. Gravensteiner	595	10	57	—	200	70
5. Ribston pepin	288	105	30	20	200	20
6. Landsberger reneta	—	—	—	180	1000	—
7. Zimska zlata parmena	—	—	—	20	400	30
8. Danska Kant-jabolka	—	—	—	—	50	80
9. Rumeni žlahtnič	—	—	—	—	90	70
10. Princ-jabolka	—	—	—	14	90	—
11. Mošancke štajerske	3320	200	—	80	250	—
12. Bellefleur rumeni	1690	85	124	—	—	—
13. Ranada-reneta	4245	525	325	—	—	—
14. Ananas-reneta	706	775	176	—	—	—
15. Baumanova reneta	195	—	—	—	—	—
16. Prestolonasl. Rudolf-jabol.	860	63	63	—	—	—
17. London pepin	19975	100	83	—	—	—
18. Bobovec renski	2100	320	—	54	1000	—
19. Huberjeve moštнице	435	60	—	—	—	—
20. Lešnike rudečkaste	76	—	—	—	20	—
21. Coksove oranžaste renete	195	—	—	—	—	—
22. Damason reneta	555	135	40	—	—	—

Hruške	visoke			srednje			pritlikave		
	visoke	srednje	pritlikave	visoke	srednje	pritlikave	visoke	srednje	pritlikave
1. Dielove meslenka	492	59	400	15	120	330	—	—	—
2. Liegelrove maslenke	355	15	29	—	—	—	—	—	—
3. Sterkmanove maslenke	330	18	85	—	—	—	—	—	—
4. Hsardenput zimske maslen.	490	55	240	—	—	—	—	—	—
5. Dekanske zimske hruške	115	55	227	—	—	—	—	—	—
6. Postrvne hruške	83	15	130	—	—	—	—	—	—
7. Josipina Mihelska	65	10	190	—	—	—	—	—	—
8. Dobra Lujiza Avranska	870	18	310	30	200	350	—	—	—
9. Solnogradčanke	25	60	—	13	120	200	—	—	—
10. Weilerjevs moštнице	2060	430	—	—	32	—	—	—	—
11. Jelenke	780	60	—	—	—	—	—	—	—
12. Rounelt-hruške	170	—	—	—	—	—	—	—	—
13. Boscove stekleničarke	—	—	—	40	135	—	—	—	—

Gradec, dne 5. sept. 1905.

628 3-3

Od dežel. odbora štajerskega.

Trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje. 643 2

Bogata zaloga

peči

v vseh vrstah,
štedilnikov, litih in bakrenih **kotlov**, **kotlov za žganje** kuhati, razne **kuhinjske posode** ● kakor tudi raznovrstnih **poljedelskih strojev**, ● posebno **čistilnic**, **slamoreznic** in **vinskih preš.**

Lepa izbora **nagrobnih križev** in **svetilk**

V zalogi so nepremočljive plahte za **vozove** in komate. ● Proti ognju in v **vlomu varnostne blagajne.** ● ● ●

Preprodaja **Tomazeve žindre** in kajnita, ki je najboljše in najcenejše umetno gnojilo.

Franc Korošec

trgovec z železom in mešanim blagom 587 6-6
Gornja Radgona

priporoča svojo bogato zalogo železa, nagrobnih križev, kotlov, štedilnikov, železnih pecij in posode po najnižjih cenah in solidni posrežbi.

Karol Vezjak,

tapetar in dekorater 669 12-1
Schwarzgasse **Maribor** Schwarzgasse

priporoča svojo veliko zalogo divanov, garnitur, pohištveno sukno, preproge, zastore, konjske žime. Izdelovanje vseh tapetnih del v mestu in zunaj mesta.

Novost! Kapakmatrace, priznane najboljše napolnjene, nadkriljujejo daleko kar se tiče cene in mehko mnogo dražje žimnate matrace in so zaradi tega zelo v rabi.

Izgubila se je v nedeljo, dne 1. t. m. od 4. do 6. ure popoldneva pota od Sv. Antona v Slov. gor. do Radgone torba (tošnja) iz usnja. Pošten najditelj naj jo odda pri g. Al. Sernecu, c. kr. stotniku t. č. pri Sv. Antonu v Slov. gor., kjer dobi primerno nagrado.

Pozor! Citaj! Bolnemu zdravje! 440 52-13

Pozor! Citaj! Slabemu moč!

Pakraške kapljice in **slavonska zel**, to sta danes dve najprijubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzjetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Citaj! Naroči! Ne bo ti žal.

Najlepša priložnost!

Sledeče blago priporoča uljudno podpisani po čudovito nizkih cenah.

4

Rjuhe (prti) brez šiva, kompletne velikost, samo 80 krajcarjev!

Za naročilo zadostuje tudi dopisnica!

Odeje iz flanela, iz najboljših Himalaja volne, kompletne dolge in široke	1 komad	sedaj samo	gld. 1.10
Obrisalke, za gospodinjske priprave, posebno močne	pol ducata	" "	" 1.10
Namizni prti, zelo trpežni, barvani, veliki	1 komad	" "	" —45
Obrisalke za posodo, rudeče in modro pisane	pol ducata	" "	" —50
Namizni prti, iz platnenega damasta, beli	1 komad	" "	" 1.10
Servijete, iz platnenega damasta, rožnati vzorci	pol ducata	" "	" 1.20
Posteljne predproge, kompletne, velike	1 komad	" "	" —40
Žepni robci, beli ali barvani	pol ducata	" "	" —48
Močno platno	1 komad	20 metrov	" " " 3.60
Domače platno	1 "	20 "	" " " 4.20
Vojaško platno	1 "	20 "	" " " 3.60
Posteljna oprava, barvana, rdeča ali modra	1 "	23 "	" " " 4.50
Močni šifon, bel, najboljša vrsta	1 "	23 "	" " " 3.60
Konfekcijsko platno, belo, zelo močno	1 "	23 "	" " " 6.60
Atlas-gradl za postelje, bel, rožnat, 120 cm širok	1 "	1 meter	" " " —48
Pukano perje, brez prahu		1 kg	" " " —95
Angin za napolnjevanje perja, rožnate ali rumene barve		1 meter	" " " —28
Obrisalke (frotier), beli, z lepimi reki	1 komad	" "	" " " —23
Odeje, (šivane) iz najboljšega turškega kretona ali ruša		" "	" " " 1.90
Zastori, iz čipk ali sukneni, dva dela, za eno okno		" "	" " " 1.80
Kavina garnitura, obstoječa iz 1 kavinega prta in 6 servijet		" "	" " " 1.20
Suknene obleke za otroke od 3—9 let		" "	" " " 2.20
Stajerski kostimi za otroke od 3—9 let		sedaj samo	3.50 gld. do 4.—
Suknena obleka za fante od 9—13 let		" "	" " " 5.—
Suknena obleka za gospode, trpežna, vsaka velikost		" "	" " " 8.50
Modna obleka za gospode najfinejša vsaka velikost		sedaj samo	10 gld. do 13.—
Suknene hlače za gospode vsaka velikost		sedaj samo	2.30 gld. do 3.—
Stajerska obleka za gospode, vsaka velikost, za zimski čas		sedaj samo	gld. 11.50
Loden v vseh barvah za ženske obleke		1 meter	" " " —32
Barhent za obleko in perilo		1 "	" " " —18
Predpasniki, ki se lahko na obeh straneh nosijo		1 komad	" " " —48
Jegrove zimske srajce, za moške in ženske, zelo gorke, vsaka velikost		1 komad	70, 80, 90 kr.
Moške spodnje hlače (gatje) iz rujavega platna ali cvilha, jako močne	1 komad	50 kr., 3 kom.	1.40 gld.
Koroški loden za moške obleke		1 meter	samo 2.— "
Kamgarn blago za moške obleke		1 meter	samo 2.20 "
Gradl za modrace najboljši		1 meter	samo —46 "
Predpasnik iz črnega atlasa, velik		1 komad	samo —85 "
Zimske hlače za ženske		1 komad	samo —68 "
Ženske nogavice, volnate, pletene, v vseh barvah		1 par	samo —18 "
Nogavice (Socken) za moške, za zimo, debele	1 par	—16 —18	—20 "
Zimski cajg, 1.20 m za ene hlače			—96 "
Spodnje moške hlače (gatje) iz modrega, debelega barhenta			samo —44 "
Barhantni robec topel, lepi vzorci		1 komad	samo —24 "
Svilnati robec, v vseh barvah		1 komad	samo —80 "
Kondukterski koci, debeli		1 komad	samo 1.10 "
Konjski koci, debeli		1 komad	samo —90 "
Slamnice (Strohsack) velike, iz najboljšega cvilha			samo —80 "
Modri barhent, debel, 78 cm širok		1 meter	samo —19 "
Atlas-satin odeja, velika, z dobro, belo volno napolnjena			samo 3.50 "

Za naročilo zadostuje tudi dopisnica!

Samo v Mariboru, Grajski trg št. 2.

Alojzij Gnušek, zaloga suknenega, modnega, platnenega in konfekcijskega blaga

„Pri Amerikancu“.

Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnje spomlad več tisoč suho cepljenih trt na prodaj in sicer cepljene na Rip. Portalis: 2000 žlahtina bela in rdeča, 10000 Laški rilček, 1500 Nemški rilček, 2000 Silvanec, 500 Kapčina modra, 2000 beli Burgundec, 2000 Rulandec, 2000 Traminec, 1000 Šipon rumeni. — Cepljene na R. Monticelo: 1000 Laški rilček.

Prodajam le edino I. vrste dobro zaraščene in lepo vkoreninjene trte po 140 K 1000 komadov. Divjake od R. Portalis prodajam po 20 K 1000 kom. Pri naročilu blagovolite poslati 20% are od naročene svote.

Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje.

Naročila za v jeseni odvzete trte sprejemam do 5. novembra t. l. — Naročila za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge. — Zabojev in voznine na kolo-dvor ne računam.

Anton Slodnjak,
trtnar pri Sv. Loyrencu v Slov. gor.,
pošta Juršinci pri Ptuj.

Izdajatelj in založnik „Katol. tisk. društvo“.

Odgovorni urednik: Ferdo Leskover.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo.

Nagrobne križe

železne, jako močne, s krasnimi, v ognju pozlačenimi okraski, priporoča po zelo nizkih cenah 644 6-3

Štefan Kaufman

trgovec z železnino v Radgoni.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.